A°. 1840.

WOENSDAG,

N°. 33.

22 APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 21 April 1840.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slaven *Adolf* en *James*; toebehoord hebbende aan M. E. BUSCHMAN.

2°. Aan de Slavin *Johanna Wilhelmina*; toebehoord hebbende aan P. NUIJZEL.

3°. Aan de Slaven *Louisa*, *Albertina*, *Albertus*, *Hermanus David* en *Maria*; laatst gestaan hebbende onder Straatvoogdij van T. P. KAERSENHOUT, en afkomstig van A. H. LOBBRECHT. — En

4°. Aan de Slaven *Frederik* en *Jeannette*; toebehoord hebbende aan W. KOORNDIJK; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. ADOLF ALPHONS HARTCOURT.
JAMES HARTCOURT.

2°. JOHANNA WILHELMINA ALIKRUIK.

3°. LUDOVICA TROONAP.
ALBERTINA TROONAP.
ALBERTUS TROONAP.
HERMANUS DAVID TROONAP.
MARIA ADRIANA TROONAP.

4°. FREDERIK RIGOT.
JEANNETTE RIGOT.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Justitiëele Policie.

Ten burele van den Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*, een gevonden ZILVEREN ZAK-HOROLOGIE aanwezig zijnde, zoo kan degeen, welke hierop vermeent zijn regt van eigendom te kunnen doen gelden, zich deswegens ten burele voornoemd vervoegen.

Paramaribo, den 21 April 1840.

De Adjunct Adsistent ten burele voornoemd,
J. VAN LIER.

ADVERTENTIEN.

(16510) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 24sten April 1840, des voormiddags om *negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen;

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Gravenstraat*, La. B. No. 37; aankomende H. J. BRANDON.

Paramraibo, den 20 April 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

TOONEEL-GENOOTSCHAP

THALIA.

VIERDE REPRESENTATIE:
MAANDAG, DEN 27sten APRIL 1840.

CÉLINA, OF HET KIND DES GEHEIMS,

Tooneelspel in drie Bedrijven;

naar het Fransch van R. C. GUILBERT PIXÉRÉCOURT,

Door M. G. ENGELMAN.

EN NA HETZELVE:

DE VERTROUWDEN,

Blijspel in twee Bedrijven;

naar het Hoogduitsch van A. MÜLNER, *onlangs door een' onzer geachte Stadgenooten voor het Nederlandsch Tooneel overgebragt, en aan de werkende Leden van het Genootschap opgedragen.*

De aanvang is precies ten *zeven* ure.

De Entrée-Billetten zullen op den dag der vertooning in het *Tooneel-Gebouw* verkrijgbaar zijn. (16506)

De Secretaris,
H. F. WESENHAGEN.

(16493) De ondergeteekende als *Testamentaire Executeur* in den Boedel nu wijlen den Heer W. G. TELTING, verzoekt bij deze ten vriendelijkste al degenen die iets te vorderen hebben van- of verschuldigd zijn aan genoemden Boedel, daarvan opgave en betaling te doen aan den ondergeteekende.

Paramaribo, den 17 April 1840.

J. G. WEIJNE qq. c. s.

(16509) De minderjarige CAMPBELL WILLIAM MAC INTOSH vertrekt.

(16503) H. MAC LEOD vertrekt.

(16492) F. W. CRAGIN vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, de Fransche Schoener LA COLOMBE, onder bevel van den Kapitein DIGEAULT, komende van Cayenne; Passagier: de Heer CADBOT, Directeur de l'Interieur van Martinique, op zijne reize derwaarts.

Den 20sten, het Schip Noord-Holland, Kapt. H. K. Ruijl, van Amsterdam; hebbende 31 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. G. Helmcke, J. Farwell, N. Y. Radmore, J. Rijder en G. van Wildionis.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 14 Maart 1840.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 10 Maart.

Hoc Ithacus velit, et magno mercentur Atridae.
VIRGILIUS.

Wij hebben als dagbladschrijvers eenen treurigen pligt te vervullen, door te melden, hetgeen wij tot heden toe niet konden gelooven, doch hetwelk ons nu uit ontwijfelbare bronnen wordt medegedeeld, dat namelijk Z. M. de Koning het stellige voornemen heeft opgevat, zich in den echt te begeven met Mevr. de Gravin Henriette d'Oultremont.

Het is overbodig te verzekeren, dat de denkwijze van alle ware vrienden van het grondwettelijk Koningschap in Nederland omtrent deze gebeurtenis eenstemmig is.

De droefheid, daardoor ontstaan, is te meer levendig en te meer algemeen, naarmate des Konings welverdiende roem zelfs de mogelijkheid van zulk eene handeling scheen uit te sluiten.

Elke stand heeft zijne eigendommelijke voorregten; tot die van den hoogsten rang behoort niet, de openbare meening te kunnen trotseren.

Handelingen, in anderen schier onopgemerkt of slechts als geringe feilen of gewone zwakheden gegispt, verkrijgen een ernstiger aanzien, wanneer zij plotseling den luister eener Kroon, gedurende een vierde eener eeuw met eere gedragen, benevelen of ontsieren.

De staatswet bevat geen verbod; maar niet al hetgeen geoorloofd is, is eervol.

Het koningschap behoort, vooral in de eeuw waarin wij leven, vrij te zijn van elke vlek: dit is de opregte wensch van hen, die in den troon tevens het bolwerk zien van ons volksbestaan.

Moeijelijkheden en gevaren van velerlei aard omgeven het Nederlandsche staatsgebouw: het is roekeloos het getal te vermeerderen, gelijk het onstaatkundig is, den eerbied voor den schepter te verzwakken op een tijdstip, dat al de kracht der liefde van een getrouw volk naauwelijks het verleden vermag te herstellen en de toekomst te verzekeren.

Nimmer was het van hooger gewigt, dat zij, die des Konings vertrouwen bezitten, de taal der waarheid doen hooren, en het gevoelen der Natie, hetwelk zij kennen, rondborstig vertolken.

Mogt het hun gelukken, eene gebeurtenis af te wenden, voor niemand heugelijk, dan voor de vijanden van het Stamhuis van Oranje.

— Naar men verneemt, heeft de inschrijving in de Negotiatie voor de droogmaking van het Haarlemmer-Meer, meer dan de gevraagde som van *ƒ* 2,000,000 bedragen; heden zijn er dien ten gevolge geene verdere inschrijvingen aangenomen.

— Het getal der nieuw gebouwde Nederlandsche schepen, waarvoor in het jaar 1839 voor de eerste maal zeebrieven zijn verleend, bedraagt 123 bodems, houdende te zamen 19,959 lasten.

In hetzelfde jaar zijn, door verongelukking, slooping of buitenlandschen verkoop, 34 schepen, houdende 1,935 lasten, buiten de vaart geraakt.

Op ultimo December 1838 bedroeg het getal der in de vaart voorhanden Nederlandsche zeeschepen 1,439, houdende 117,315 lasten, en was hetzelve op ultimo December 1839 tot 1,528, houdende 135,339 lasten, vermeerderd; terwijl in 1839, 6,179 schepen, houdende 940,723 tonnen, zijn ingeklaard, en 3,984 schepen, houdende 593,045 tonnen, zijn uitgeklaard. Bovendien zijn nog in ballast ingeklaard 436 schepen, houdende 20,006 tonnen, en uitgeklaard 2,723 schepen, houdende 404,640 tonnen.

Uit deze opgaven blijkt, dat de handel en scheepvaart in Nederland gedurende het afgeloopen jaar in een' bijzonder bloeijenden staat verkeerd hebben.

De hoeveelheid en ruimte der Nederlandsche koopvaardij-vloot is, na aftrek van die bodems, welke buiten de vaart zijn geraakt, wederom toegenomen met een getal van 89 schepen en eene belaadbare ruimte van 18,024 lasten, waardoor de sterkte derzelve vloot thans is geklommen tot 1528 bodems, metende 135,339 lasten; terwijl de in 1839 in de vaart gebragte nieuw gebouwde schepen het getal van 1838 hebben overtroffen met 42 schepen, houdende 10,986 lasten; kunnende de Oost-Indische vloot gerekend worden te zijn vermeerderd met ruim 40 bodems, waaronder 27 fregatschepen.

Ook de in- en uitklaringen leveren boven het reeds zoo gunstig jaar van 1838, weder in totaal eene vermeerdering op, voor de inklaring van 684 schepen, metende 173,081 tonnen en voor de uitklaringen van 403 schepen metende 95,315 tonnen; komende onder de vermeerderingen de Nederlandsche vlag tot een bedrag bij inklaring van 233 schepen houdende 41,836 tonnen, en bij de uitklaring van 260 schepen, houdende 44,197 tonnen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 11 Maart.

Het huwelijk van den hertog van Nemours met de princes Victoria van Saxen Coburg-Cohary schijnt spoediger voortgang te zullen hebben, dan men algemeen verwacht had. Althans, men leest in de gewone correspondentie, dat reeds op het kasteel van Compiègne alle de daartoe noodige toebereidselen gemaakt worden. Het koninklijke gezin zal den 21 dezer uit deze hoofdstad vertrekken; het huwelijk zal den 24 gesloten worden, en men zal tot 1 Mei te Compiègne blijven. Dadelijk na de plegtigheid, zullen de hertogen van Orléans en van Aumale het kasteel verlaten, om zich te Toulon naar Algiers in te schepen. Volgens andere berigten, zou het bedoelde huwelijk eerst na Paschen plaats hebben.

— Te Epinal leeft eene dwergin, die naauwelijks eene Nederlandsche el lang is. Zij heet Barbe Souvay, werd in 1758 te Hadel geboren en, is dus 82 jaren oud. In 1820 bezocht zij Parijs, en trok aldaar de algemeene oplettendheid. Zij heeft eene bevallige gestalte, geniet eene goede gezondheid, en tracht haar onderhoud met spinnen te verwerven, doch dikwerf heeft het gemeentebestuur haar ondersteuning moeten verleenen, daar zij met haren handenarbeid niet genoeg kan verdienen. Zij had twee zusters, die even klein waren als zij: de eene stierf in den ouderdom van 20, en de andere in die van 70 jaren.

Mengelingen.

DE ZAKDOEK.

»Gij durft dus geene de minste hoop op herstel koesteren, doctor?" vroeg eene min of meer bejaarde dame eenen geneeskundige, bij het verlaten der ziekekamer van een' welgesteld man.

»Neen, mevrouw, het ware ijdel u te vleijen; uw echtgenoot haalt den avond niet."

De handen wringende, doch hare aandoening voor den lijder verbergende, trad de dame met naauw hoorbare schreden, naar het ledekant terug; de kranke vestigde bij hare komst de oogen op haar en deed eene poging haar de hand te reiken: te vergeefs, reeds was hij te magteloos en kon geen woord meer uitbrengen.

De bedroefde gade sprak hem vriendelijk aan. Beiden hadden zoete, maar ook bittere dagen met elkander doorleefd; jaren waren voor hen in behoefte en ontberingen vervlogen, toen eindelijk de vader van den kranke zijnen uit hoofde van deszelfs gedrag verstooten eenigsten zoon weder tot zich liet komen, kort daarna overleed en hem tot erfgenaam van zijn aanzienlijk vermogen stelde. De zoon was toen reeds gehuwd. Als dagloonder in eene der landsteden arbeidende, had hij een meisje uit den geringen burgerstand leeren kennen, haar zijne liefde verklaard, en de vader, die toenmaals voorgenomen had zich niet meer over het lot van zijnen zoon te willen bekommeren, had gereedelijk zijne toestemming tot eene echtverbindtenis gegeven, waartegen hij zich, onder andere omstandigheden, gewis op het hevigst zou hebben aangekant. Ellende en kommer waren het gevolg dezer vereeniging; geen handwerk geleerd hebbende en geenen arbeid kunnende vinden, was de jonge man gedwongen voor een gering handgeld dienst te nemen, en de jonge vrouw, hoe arbeidzaam ook, was door ziekte tot de vreeselijkste armoede gezonken, toen het eerste telgje van hunnen echt geboren werd. Op raad van eene niet veel rijker buurvrouw dan zij, had men het kind te vondeling gelegd, en de echtelingen, later tot aanzienlijk vermogen geraakt, hadden te vergeefs pogingen aangewend, om hetzelve op te sporen.

Deze vreeselijke gebeurtenis had voortdurend hunne zoetste levensvreugde verbitterd; zij knaagde aan den levensdraad van beiden, en de kranke werd daardoor in zijn laatst levensuur op het knellendst gefolterd. Hunne echt was later met geene kinderen meer gezegend, en slechts wachtte huichelende neven en nichten op beider afsterven, om hun vermogen te deelen. Onder de eerstgenoemde behoorde voornamelijk de jonge Richard, een knaap, die de weinige goede hoedanigheden, welke hij bezat, in helderst daglicht wist te stellen, en zijne slechte neigingen en gedragingen bijzonder goed te verbergen. Hij verzuimde dan ook niet de meeste belangstelling voor zijnen neef, en nicht te betoonen, en gedroeg zich, vooral wanneer hij wist, dat zij het opmerkten, als de ijverigste bevorderaar hunner belangen.

Hij trad juist in de ziekekamer, toen de zieke eene laatste poging deed om zijner gade een vaarwel te zeggen; een akelig rochelen verving den toon der stem — de ongelukkige was niet meer.

Nadat de begrafenis had plaats gehad, en de eerste maanden van den rouw voorbij waren, besloot de weduwe, haar aanzienlijk huis te verlaten, en eene kleinere woning te betrekken. Neef Richard was, tot groote ergenis der andere neven en nichten, het doen en laten bij de vermogende vrouw. In één woord, hij was er als kind in huis, en ofschoon de dienstboden vaak over zijn ruwheid en norsch gedrag klaagden, mevrouw kon het maar niet gelooven. Om een gering achterstal der huur, had hij wel eenen timmermansknecht met vrouw en zuigeling, in het midden van den winter, eene woning, die zijner nicht toebehoorde, doen verlaten, maar deze hardvochtigheid met de geestdrift voor hare belangen verontschuldigd.

De levensvreugde van mevrouw C. was, na het overlijden van haren echtgenoot, geheel geweken, en er bestond alle vooruitzigt voor neef Richard, dat hij spoedig, zoo al niet het geheele, ten minste het grootste gedeelte van het vermogen van nicht zou erven; dan kon hij ongehinderd zijne kwade neigingen volgen, en bezat alsdan genoeg, om dezelve voortdurend te bevredigen; inderdaad, een heerlijk denkbeeld voor dezen huichelaar, die zoo vele moeite had eene rol te spelen, welke de noodzakelijkheid hem, in weêrwil van zich zelven, oplegde. Eindelijk werd nicht ziek, en de doctor schudde bedenkelijk het hoofd, doch neef Richard, en vooral zijne crediteuren, juichten in stilte.

Mevrouw C. herstelde echter, doch de doctor ried haar aan eene drooger kamer van het huis te betrekken. Dadelijk moest er een timmerman komen om in dat vertrek de noodige inrigtingen te maken, en de baas, die sedert jaren voor den Heer en Mevrouw C. arbeidde, zond denzelfden knecht, die door neef Richard zoo onbarmhartig met vrouw en kind uit zijne woning was verdreven. Gaarne had neef Richard hem teruggezonden, want die man was gedurende den tiendaagsche veldtogt bij de schutterij zijn sergeant-majoor geweest, kende hem door en door, en wist, hoe weinig Richard bij zijne superieuren en kameraden in achting stond.

Zwijgen was dus best, het werk zou niet lang duren, en hij behoefde immers dien onbeschaamden timmerman, die in hem steeds nog den nalatigen schutter zag, zoo min mogelijk onder de oogen te komen.

(*Vervolg en Slot hierna.*)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Noord-Holland, Kapt. H. K. Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijes.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonij, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit uiterlijk 25 dezer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Catharina, Kapt. K. M. Hillers. —— Adres bij H. Eegenhard. —— Sluit 25 dezer.

Het Nederlandsch Schip Heppens, Kapt. J. D. Swart. — Adres bij Gebroeders Reeijs.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 25 April.

Het Nederlandsch Schip Anna en Susanna, Kapt. J. D. Bos. —— Adres bij J. G. Fonseca Fz.

Het Nederlandsch Schip Pieter Eduard, Kapt. M. Jurgens. —— Adres bij L. D. J. van Bommel.

NAAR ROTTERDAM VIA NICKERIE.

Het nieuw gebouwd gekoperd tweedeks Brikschip Nickerie-Packet, Kapt. C. Hoffker. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit dezer.

NAAR ROTTERDAM.

Het gekoperd Schooner Brikschip Amphitrite, Kapt. F. H. Popken. —— Adres bij Leijsner en Scheffer. —— Sluit 4 Mei.

Stand der Maan.

2	APRIL	NIEUWE MAAN.
9	»	EERSTE KWARTIER.
16	»	VOLLE MAAN.
25	»	LAATSTE KWARTIER.

Watergetijen.

	Hoog Water.	Laag Water.
22 WOENSDAG.	's morgens 9-45	's avonds 3-45
23 DONDERDAG.	» 10-30	» 4-30
24 VRIJDAG.	» 11-15	» 5-15
25 ZATURDAG.	» 12-00	» 6-00

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.